

Εισαγωγικά στη Μεγάλη Εβδομάδα

/ [Ορθόδοξη πίστη](#) / [Συναξαριακές Μορφές](#)

Καθηγητής Αγιολογίας-Υμνολογίας, ποιητής, θεολόγος Παντελής Πάσχος

Περάσαμε πιά το πέλαγος της νηστείας της Μεγάλης Τεσσαρακοστής. Και τώρα στεκόμαστε μπροστά στη θύρα της Μεγάλης Εβδομάδος, όπου ονομάζεται Μεγάλη όχι γιατί είναι μεγαλύτερη, ή έχει περισσότερες μέρες, αλλά «επειδή μεγάλα ημίν γέγονεν εν αυτή παρά του Δεσπότης κατορθώματα. Και γάρ εν αυτή τη εβδομάδι τη Μεγάλη, όπως λέγει ο ιερός Χρυσόστομος, η χρονία του διαβόλου κατελύθη τυραννίς· ο θάνατος εσβέσθη· ο ισχυρός εδέθη· τα σκεύη αυτού διηρπάγη· αμαρτία ανηρέθη· η κατάρα κατελύθη· ο Παράδεισος ανεώχθη· ο Ουρανός βάσιμος γέγονεν· άνθρωποι αγγέλοις ανεμίγησαν· το μεσότοιχον του φραγμού ήρθη· το θριγγίον περιηρέθη· ο της ειρήνης Θεός ειρηνοποίησε τα άνω και τα επί της γής· διά τούτο Μεγάλη καλείται Εβδομάς». Όντως φοβερά αυτής της εβδομάδος τα Μυστήρια! Όλη η ποίηση του Χριστιανισμού και όλη η δόξα της Ορθοδοξίας, από αυτή την εβδομάδα πηγάζουν. Απ' τον καιρό που, μαθητούδια ακόμη, παίρναμε απ' το ζεστό χέρι της μάνας μας τη σύνοψη και το κερί, που καθώς ήταν αγνό μοσκοβολούσε σαν λιβάνι όταν έκαιγε, και πηγαίναμε στις ακολουθίες του Νυμφίου, ή στις Μεγάλες Ώρες των Παθών, της Μεγ. Πέμπτης και της Μεγ. Παρασκευής, όπου κλαίγαμε από καρδιάς μπρός στον Εσταυρωμένο, καθώς αποθέταμε με τρέμοντα δάχτυλα τα παρθενικά αγριολούλουδα, που με μίαν ολόζεστη λαχτάρα τρέχαμε να

μάσουμε στους κήπους και στα χωράφια· απ' τα μικρά μας εκείνα χρόνια, που προσμέναμε να 'ρθει η εβδομάδα των Παθών, για να δεχτούμε ύστερα και την Ανάσταση, μέχρι τα γηρατειά μας τα βαθιά, αυτή η Εβδομάδα είναι που μάς κρατάει συντροφιά με τον πόνο της, με τα δάκρυά της, με τη λύπη της, αλλά και με τη χαρά και την ευφροσύνη της Αναστάσεως, που ακολουθεί. [Διαβάστε τη συνέχεια του άρθρου »](#)